

SJÓNLEIKUR

UM LÍKJAST VANLIGUM BØRN TIL MÝS

drongin, sum verður gandaður í leikinum hjá Roald Dahl, »Heksirnar«

Eru heksir veruliga til? Ber tað til at ganda øll børn í Bretlandi til mýs?

Tað ger tað helst ikki, men í leikinum ber alt til – og har gongur í øllum førum sjón fyri søgn.

Um leikin sigur høvuðspersónurin í soleiðis í leiksránni:

Í ævintýrum plaga heksir altíð at vera í fjákutum, svørtum hatti, í svørtum kappi, og tær flúgva á kustaskafti.

Men hetta er onki ævintýr.

Sjálvur havi eg tvær ferðir sæð heksir.

Fyrru ferð slapp eg heilskapaður undan, men seinnu ferð gekk verri.

Men tá saman um kemur eri eg enn á lívi, so sjáldsamur eg annars

siggi út.

Men lat okkum byrja frá byrjanini...

So fer drongurin – ella músin, um tú vilt, undir at siga okkum frá søguni, sum byrjar við eini ferðsluvánlukku í Oslo, har foreldur hansara láta lív.

Við í leikinum eru nógvir av okkara kendastu og royndastu leikarum, so sum Hans Tórgarð, Katarina Nolsøe, Laura Joensen og Páll Danielsen. Eisini eru yngri leikarar – bæði royndir og minni royndir, sum Sóley Danielsen, Jákup Dahl Wardum, Petur Meinhard E. Andersen og Nicolaj Falck. Fleiri teirra royna seg í fleiri leiklutum. Eisini eru nakrar

mannequin-dukkur, sum eisini royna seg í heksaleiklutinum.

Vit kenna flestu leikararnar sum avbera góðar sjónleikarar. Í hesum leikinum hevur Laura Joensen høvuðsleiklutin sum omman, og tann ungi sjónleikarin, Jákup Dahl Wardum høvuðsleiklutin sum foreldraleysi ommusonurin, sum hitti óndu heksirnar. Páll Danielsen og Katharina Nolsøe hava leiklutin sum ríku foreldrini hjá Bruno Jenkins, sum Petur Meinhard E. Andersen spælir, ið er hin smádrongurin í leikinum.

Meginheksina spælir Hans Tórgarð, og tann leiklutin megnar hann sera væl, hóast hann skal ganga sum kvinna – onkur vildi

kanska sagt sum dragqueen – í høghælaðum skóm í hálvanann tíma. Hann vísir í leikinum, hvussu menn saktans kunnu spæla kvinnuleiklutir.

Nógv er gjørt burtur úr tí visuella í leikinum. Tað er Hansina Iversen, sum hevur gjørt pallmyndina, og hon er gjørd soleiðis, at vit ímynda okkum at vera uppi á einum lofti við nógvum skrambli, og har nógvar løgna verur koma til sjóndar.

Nógv pallskifti eru, og tey ganga skjótt. Pallmyndirnar eru tær flestu á hjólum og hava fleiri funktiónir. Tí verður vent og snarað og flutt runt við pallmyndunum fleiri ferðir gjøgnum leikin – og tað eru

leikararnir sjálvir, ið gera tað arbeiðið.

Tað er Kristina Sundar Hansen, sum hevur leikstjórnað. Laura Joensen hevur týtt leikritið úr norskum, stuðlað við týðingini hjá Eyðuni Andreassen av bókini frá 1998.

Frumskýning var 29. august. Leikurin er spældur fleiri ferðir síðani. Hann verður spældur í kvöld og restina av vikuni. Á Tjóðpallinum siga tey, at tey spæla so leingi, sum fólk koma at hyggja.